

דף נה:

עין משפט ב.

יו"ד סימן קכג סעיף יז

טז. מאימתי נקרא יין ליאסר במגע עכו"ם מרגע שהבדיל החרצנים והזגים מהיין למקום אחר והיין לבדו נמשך ^ד על הגת, כי הגת הוא מדרון והיין נשאר לבדו עומד הוי המשכה ונאסר כל מה שבגת, אפי' לא נגע אלא בחרצנים ובזגים אם יש בהם טופח ע"מ להטפוח ^ה.

עין משפט ג.

יו"ד סימן קכג סעיף כ

כ. גת שסתומה ומלאה שלא שייך בה המשכה לשום פינה וירד ממנה יין יחד עם חרצנים לתוך הסל שלפני הגת שהיין מסתנן בו אין על מה שבגת תורת יין אלא רק על מה שבסל בלבד ^י, ואם נגע העכו"ם בסל נאסר מה שבסל ^ז ואם החזירו מהסל אח"כ לתוך הגת נאסר מה שבגת משום תערוכת יין שבסל, ואם יש בחרצנים וזגים שבגת ששים ^ח כנגד היין שנפל בו מהסל הכל מותר.

עין משפט ד.

יו"ד סימן קכג סעיף כא

כא. כא. אין דורכין עם העכו"ם בגת או בגיגית שמא יגע בידים וינסך ^ט

ד. מרב הונא שם בע"ז דף נ"ה. וכתב הש"ך בס"ק ל"א דכ"ש אם נמשך היין מחוץ לגת לבור דהוי המשכה ואם נוגע אח"כ אפי' במה שבגת אסור.

ה. אבל בלאו הכי לא נאסר אלא במה שנגע. ועיין בסי' קכ"ו סעיף ה', ובסי' קכ"ט סעיף י"ג. ש"ך ס"ק ל"ב.

ו. כיון שנמשכו היין והענבים ביחד לסל ומשם היין לבדו נמשך לבור והדבר דומה ללוקח ענבים ויין ביחד מן הגת ונתנו למקום אחר ומשם נמשך היין מן הענבים דהדבר ברור שאין על מה שבתוך הגת דין יין. כ"כ הרא"ש. ש"ך ס"ק ל"ט.

ז. ומה שלא נאסר גם מה שבתוך הגת אפי' לא החזיר מן הסל לגת משום ניצוק חיבור, עיין בסוף סי' קכ"ו, ובתוס' ע"ז דף נ"ו ע"ב ד"ה גרגותני דניצוק בר ניצוק לאו חיבור.

ח. אבל היין עצמו אינו מצטרף משום דהו"ל מינו, כ"כ הלבוש והביאו הט"ז, אבל הש"ך בס"ק מ"א כתב דגם היין מצטרף והרמ"א סמך על מש"כ בסי' קל"ד. ובביאורי הגר"א אות מ"ז כתב דדעת מר"ן שהיין לא מצטרף והוא מסה"ת והר"ן ועוד, ודלא כר"ת וכתבו הרמ"א בסי' קל"ד סעיף ב' ע"ש.

ט. מגמ' ע"ז נ"ה. וכתב הכ"מ בפ"א ממ"א דמלשון הרמב"ם זה יש ללמוד דניסוך ברגל לא הוי ניסוך שהרי כתב שמא יגע בידיו, וא"כ קשה דבסי' קכ"ד סעיף י"א פסק מר"ן

ואפי' העכו"ם היה כפות מידיו.

הגה: ואם דרך עם עכו"ם כל מה שנמשך מכוחו ויצא לחוץ^י נאסר.

הגה: מה שאסור לדרוך עם עכו"ם היינו בגת או גיגית שדרך להמשיך משם היין וגזרינן קודם ההמשכה אטו לאחר ההמשכה, אבל בעריבה שאין דרך למשוך משם היין למקום אחר מותר לדרוך עם עכו"ם, וכן לקנות ממנו ענבים דרוכות בעריבה^כ הואיל ואין דרך למשוך בעריבות.

השו"ע דניסוך ברגל שמיה ניסוך, וע"כ מר"ן כאן איירי בדורך ע"ג עצים בלי שרגליו יגעו ביין, ועיין בש"ך ס"ק מ"ג.

י. אבל מה שבגת או בגיגית לא נאסר דכח העכו"ם אינו אוסר אלא ביין שיצא לחוץ, והיינו כשלא נגע העכו"ם בענבים שבגת או בגיגית כגון ששם עצים על הענבים ודרך אותם מכוחו אבל נגע בהם פשיטא דהכל נאסר כשנמשך. ש"ך ס"ק מ"ד.

כ. הט"ז ס"ק ט"ז כתב דאין לסמוך ע"ז דיש לחוש שאותן הענבים הדרוכים היו במקום ששייך המשכה והעכו"ם הוריקם לעריבה זו. ובנה"כ כתב דאחזוקי איסורא לא מחזיקינן.